

„Pu otsas on meil surm warsi kä! — Võib olla, et nende jokidega same ommeti ni paljo päivi weel Ma peäl ellatud, et võime omma kurje kombeid parremine kahetseda, ja sure Jummalä käest andeks palluda!“ — Teised laks ütlesid nisammoti.

Magasid weel se õ, jubba hommikul Arst tõi ühele sokkoladi, teisele kohve, kolmandale tewet; ja nenda keik päwad ikka seddasamma üht joki, ei leiba egga lihha, ei kalla egga leent, ei mingisuggust muud senna kõrwa, et meestel kül hädä kä.

Sokkoladi wõtja ellas 8 kuud, ja surri selle kätte.

Kohve joja ellas 2 aastat, ja piddi hinge heitma.

Tewet pruukija ellas 3 aastat, ja läks ka omma teed.

Agga sinna, luggija, tänna Jummalat, et sulle polle tarwis sokkoladi war-

rude aial, egga kohve hominiko warra, ei ka tewet õhto hilja, waid wöttad wet kae-
wust, ehk tari astja seest, ehk öllut tobiga, ja olled selle kä terve, jõudus ja ommas rammus; agga õppi nüüd selle kolme war-
ga luggemise tükki jures, kui sa mitte enne jubba ei teadnud, et pühha kirri ei ütle üksi, et: „Jodikud ei pea Jummalä riki pärrima!“ waid et ta ütleb seälsammas kohhas ka, et: „Bargad ei pea Jummalä riki pärrima!“ — (1. Kor. 6, 10.)